

församling der han är kyrkoskrifven företer så kalladt prestbetyg;

att arbetare, som gjort sig skyldig till fylleri eller andra förseelser i sedligt hänseende, genast skall afskedas, samt orsaken till entledigandet i arbetsbetyget införas;

att den del af arbetsförtjensten, som enligt ortens gångbara pris ej till kläder, föda och bostad under arbetstiden är behöflig, skall för arbetarens räkning insättas i sparbänk eller helst lifränte- eller kapitalanstalt, för att efter en viss tids förlopp af honom till kapital och ränta återbäras.

Stockholm den 24 Januari 1874.

J. M:son Englander.

N:o 31.

Af Herr A. Andersson från Göteborgs län: Angående ändring af § 9 mom. 1 i gällande Bevillningsförordning.

Vid tvänne föregående riksdagar har jag tagit mig friheten att till Riksdagens bepröfvande framlägga ett förslag till ändring i 9 § 1 mom. af gällande Bevillningsförordning, i syfte att bevillningen för kanalbolag måtte på enahanda sätt som för jernvägs- och bankbolag fördelas, allt i akt och mening att få kommunalutskylderna rättvist fördelade. Då för detta mitt förslag enahanda välgrundade skäl tala, som föranlåtitt Bevillnings-Utskottet och Riksdagen att vidtaga ändring uti förut gällande stadgande om bevillningens utgörande och fördelning för jernvägs- och bankbolag;

bankbolag; så torde numera ett återupprepande af förut för förändringen anförda skäl vara desto mindre behöfligt, som desamma äro icke blott förut kända utan jemväl af senaste Riksdags Bevillnings-Utskott erkända såsom riktiga; ehuru, som af Bevillnings-Uttkottets Betänkande N:o 2, sid. 6 och 7, synes, grundsatsen, fastän rättvis, då ej ansågs böra genomföras, emedan man förväntade, om än i vidsträcktare omfattning, från Kongl. Maj:t en proposition i samma ämne. Huruvida ifrågasvarande nådiga proposition är att förvänta till innevarande Riksdag känner jag icke; men för den händelse att en dylik proposition skulle utblifva, har jag ansett det nödigt att Riksdagen icke i afvaktande på ett framtida förslag bör underlåta att, vare sig i ena eller andra fallet, vidtaga nödiga och rättvisa rättelser uti bestämmelser, hvilka, lika som den här ifrågasatta, äro af Riksdagen minst lika mycket som af regeringen beroende.

Af denna anledning och då, som jag i min till senaste Riksdagen afgifna motion antydde, det torde vara med rättvisa och kanalbolagens egen fördel öfverensstämmande, att dessa utgöra sin bevillning distriktvis, så får jag härmed ånyo vördsammast hemställa,

att Riksdagen behagade besluta den ändring i § 9, mom. 1 i nu gällande bevillningsförordning, att § komme erhålla följande förändrade lydelse:

Bevillning för inkomst af kapital eller arbete påföres:

Bank-, jernvägs- och kanalbolag, der bolagets rörelse drifves, vare sig vid hufvud-, afdelnings- eller kommissionskontor, eller vid större och mindre stationer eller distrikter.

Vidare föreslår jag att, och för den händelse Bevillnings-Utskottet skulle gilla förestående förslag, Utskottet jemväl må vidtaga och för Riksdagen föreslå de öfriga ändringar i bevillningsförordningen, som af förslaget kunna blifva en följd.

Om remiss till Bevillnings-Utskottet anhålles vördsammast.

Stockholm den 26 Januari 1874.

A. Andersson,
från Göteborgs och Bohus län.